

Hebt u niets vergeten?

vier voorbeelden

Foto's: Onno Meeter

Portretten en keuze gedichten: Marieke de Ridder

Vormgeving: Smidswater www.smidswater.nl

Drukwerk: Ando bv www.ando.net

Onno Meeter bracht met deze foto's een ode aan zestig authentieke Haagse zaken die niet mee zijn gegaan in de etammisering van voorraad en pui. Bij elke interieurfoto staat een journalistiek portret van de eigenaar en een Haags gedicht, van Jacob Cats tot Sjaak Bral. Van deze luxe-uitgave kan ik u een dummy laten zien met drie foto's, portretten en gedichten. Het boek is nog niet verschenen.

G. de Graaff & Zonen - tabacconist - sinds 1928

Heulstraat 27

OP HET ZIEN VAN EEN TABAKROOKER - Laurens Bake (1629-1702)

Wat toont ons dit vermaak, verdwynende in de lucht?
Een schets en zweemsel van ons leven, 't welk steeds vlucht
En heen vaart als een damp, uit kley zoo broos als glas,
ô Enkel niet, eerst rook, en uitgerookt maar as.

Over de zaak

"Er zijn in Nederland maar twee kamers met de juiste vochtigheidsgraad voor het bewaren van Cubaanse sigaren, één in mijn winkel en één op Paleis Soestdijk, door mij aangelegd voor Prins Bernhard."

De Graaff tabacconist is in 1928 opgericht door de grootvader van de huidige eigenaar Robbert de Graaff. De firma maakte naam met sigaren en pijptabak uit de eigen werkplaats, en is volgens de eigenaar nog de enige zaak in Nederland die alleen sigaren van eigen merk verkoopt, en wel zestig soorten handgemaakte. Cubaanse sigaren dienen vochtiger bewaard te worden dan Hollandse, anders trekken ze niet goed. Daarvoor kan de klant een

humidificateur ofwel vochtigheidsdoos aanschaffen, of zijn sigaren laten bewaren in de vochtigheidskamer achter in de winkel.

Elke doos sigaren bevat een beschrijving van de tabaksoort en de smaak, geschreven door Robbert de Graaff. De koper krijgt 'de tien geboden voor de sigarenroker' mee, en wie een pijp aanschafft een handleiding voor het inroken. Voor sigaretten kunt u hier niet terecht, wel voor koffie en voor theemengsels naar geheim recept, en voor chocola van eigen fabrikaat.

In de winkel bevinden zich antieke weegschalen en aanstekers, oorkondes en onderscheidingen, foto's van de plantages en van de handwerkers in de fabriek, en foto's van beroemde klanten als Churchill, Mitterand en leden van het Huis van Oranje, waarop De Graaff vaak niet ontbreekt

J. Hoogeveen & Co. B.V. - sinds 1895
Veenkade 31

ZÈKE - Sjaak Bral / Marnix Rueb / R.J. Rueb

Van taboes moeten we in Den Haag niets hebben. Alles is bespreekbaar, hetgeen blijkt uit de manier waarop wij omgaan met zaken die normaal het daglicht niet of nauwelijks kunnen verdragen. Wil men in andere steden nog wel eens zeggen dat men moet 'plassen', als u dit in Den Haag zegt begaat u een fout. Als een Hagenees gaat zeiken, dan gaat hij namelijk:

een baum sâhze

kiksâhze

ùit ze ège lul zèke

ùit ze ège geklettâh lùistere

ze baahvadâh leige

effe ze fiets in de zon zette

effe ze prè ùitwringe

ze slurref leig schudde

ùit ze bûik hùile

ùit ze buks klettere

ùit ze kanaal jasse
ùit ´r krùis hùile (v)
ùit ´r grot druppele (v)

Over de zaak

In 1895 is opgericht 'J.A.A. Hoogeveen - Groothandel in IJzerwaren, Gereedschappen enz., Stoom-, Gas- en Waterleidingartikelen en Huishoudelijke benodigdheden', gevestigd aan de Veenkade, met anno 2002 een filiaal in Zoetermeer. Het onderkomen aan de kade werd al snel te klein, en is in 1901 vervangen door een groots pakhuis in Art Nouveau stijl, ontworpen door architect Van Liefland, een pand dat een eeuw later Rijksmonument zou worden. De zoons van de oprichter, Piet en Kees, hebben de zaak eerst door de moeilijke oorlogsjaren heen geholpen en vervolgens gestabiliseerd en uitgebreid. Sinds 1974 is een zoon van Kees de eigenaar, de derde generatie Hoogeveen.

Bij binnenkomst op de Veenkade maakt de zaak de indruk dat de tijd een eeuw lang heeft stilgestaan, maar het tegendeel is waar. Het antieke interieur wordt gekoesterd en behouden, maar de voorraden en de bedrijfsvoering zijn up-to-date. Vakmensen kunnen hier terecht voor alle mogelijke onderdelen op het gebied van sanitair, centrale verwarming, buizen en fittingen, rookgasafvoermaterialen en gereedschappen.

Balletschool Mabel Alter - sinds 1970
Toussaintkade 20

Met kinders, die men heeft geteelt,
En dient niet alle-tijt gespeelt,
Want schoon men die ten hoogsten mint,
En boven maten heeft gesint,
Noch kan het egter niet bestaen
Hen ongetucht te laten gaen,
Want Ouders van te sachten mont
Zijn voor de jonckheyt ongesont.

Men houdt dat meest de kinders zijn
Gelijck een mack en weelig swijn,
Dat soo men troetelt inden neck,
Gaet leggen midden inden dreck;
Dus soo ghy tracht nae deught en eer,
En streelt u kinders niet te seer.

Jacob Cats bijgenaamd Vadertje Cats (1577-1660), advocaat, grondspeculant, politicus en dichter. Hij liet het buitenverblijf Zorgvliet bouwen, nu het Catshuis.

Over de zaak

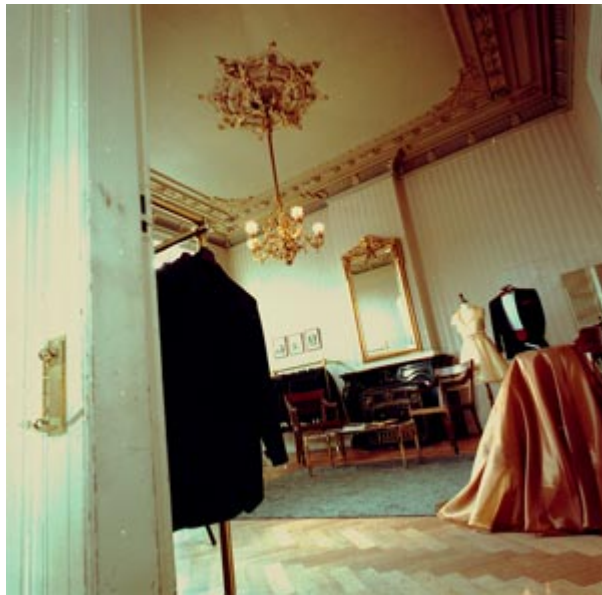
"Discipline heeft me dat gegeven wat ik bereikt heb"

Mabel Alter danste al veertien jaar professioneel bij Het Nederlands Danstheater en Het Nationaal Ballet toen de kindervens haar deed besluiten hiermee te stoppen en een eigen school te beginnen. In 1970 opende zij haar balletschool op de Toussaintkade, in een studio in de tuin achter het huis die door een fotograaf was gebouwd voor trouwreportages. Deze studio was de ideale plek voor een balletzaal, zij hoefde er alleen spiegels en een barre te laten aanbrengen. De zaal is niet zo groot, maar in een kleine groep kan de docent elke leerling veel aandacht geven.

Lesgeven aan amateurs op haar eigen balletschool en, tot voor kort, aan dansers in opleiding aan de Rotterdamse Dansacademie, het is heel verschillend maar zij vindt het allebei boeiend. Aan de amateurs, vaak heel jonge kinderen, wil Mabel Alter vooral de liefde voor de dans overdragen.

Soms ziet zij in de houding van een leerling, in de blik en de oogopslag, dat de vonk is overgeslagen, en soms ook dat het over is. Oud-leerlingen worden wel eens professionals, wat natuurlijk strelend is maar daar gaat het haar niet om. Het gaat om de liefde voor de dans en om het besef dat je niets kan bereiken zonder discipline, al is het maar een uurtje per week.

Huijer 'Evening dress' - sinds 1948 in Den Haag Koninginnegracht 39

IN DE MIST

Je kan het vaak doen,
of minder.

Met eigen lief of
dat van een ander,

met dat van niemand of
dat van nog niemand.

Je kan het zus doen,
of zo,

of, als je jong bent,
eerst zus en
dan zo,
of omgekeerd.

Maar hoe vaak, met wie en
hoe dan ook:

een stoombootje in de mist
erna.

Anton Korteweg (1944) is sinds 1979 directeur van het Letterkundig Museum in Den Haag.

Over de zaak

Diplomaat of ambassadeur, minister of 'gewone' Hagenaar, iedereen heeft wel eens een jacquet nodig of zin in een bijzondere avondjurk, en kan daarvoor bij Evening dress terecht. Een klassieke zaak in een klassiek pand, met als contrast de modernste computers voor het registreren van de klantgegevens en het verwerken van elektronische reserveringen.

De zaak is sinds 2000 in handen van Ernst Huijer en Marieke Greve. Ernst Huijer was niet van plan zich in dit bedrijf van zijn vader te begeven, hij werd elektrotechnisch ingenieur. Pas in de loop der jaren raakte hij betrokken, onder meer door de automatisering op zich te nemen. Toen zijn vader wilde stoppen, en Marieke Greve, sinds 1986 in dienst, mede-eigenaar wilde worden, was de knoop snel doorgehakt. Zij is inhoudelijk de verantwoordelijke, hij doet meer de zakelijke kant, overigens naast zijn werk als ingenieur.

De overgrootvader van Ernst Huijer begon al vóór 1900 met verhuur van gelegenhedskleding, toen nog in Amsterdam. De derde generatie Huijer, de vader van Ernst, breidde de zaak uit met de verkoop van deze kleding en met gelegenhedskleding voor vrouwen. In 1948 vestigde hij zich in Den Haag, op het huidige adres, waar hij de zaak tot zijn tweeënzeventigste heeft geleid.